

ДЕТСКА РАДОСТЪ

отъ Петра, Асеновия братъ, който следъше за всичко и дозираще, че се готви нѣщо опасно, тѣ издебнаха деня, когато Петъръ бѣше въ Преславъ. Презъ нощъта коварниятъ Иванко уби царя и зае престола му. Исакъ тайно бѣ съобщилъ преди това на византийския императоръ, какво се готви въ България и го бѣ помолилъ да прати на помощъ византийска войска.

Иванко се възцари. Но Петъръ събра своитѣ хора и потегли за Търново — да отмъсти на измѣнника. А византийцитѣ се боеха да минатъ Балкана, па и боляритѣ съзаклетници почнаха да минаватъ на Петрова страна. Иванко се уплаши. Нѣмаше що да прави. Съ помощъта на Исака той избѣга една нощъ въ предѣлитѣ на Византия. Много кжсо трая неговото царуване.

Петъръ влѣзе въ Търново заедно съ по-малкия си братъ Ивана. Гузнитѣ боляри, които бѣха помагали на Иванка, се боеха отъ Петровото отмъщение. Всѣки отъ тѣхъ блѣнуваше да вземе короната. И ето — дигна се втори бунтъ. Сега биде убитъ Петъръ. Но когато се събраха да избиратъ царъ, боляритѣ отъ страната на Асеновци наддѣлѣха. Избранъ биде най-малкиятъ братъ, Иванъ Калоянъ.

Въ това време Иванко бѣ

назначенъ отъ византийцитѣ за властникъ на Пловдивъ и на околнитѣ земи. Добромиръ Срезъ бѣ успѣлъ да завладѣе крепоститѣ край Вардара, отдето нападнаше византийскитѣ области, за да ги опустошава. Иванко реши да последва примѣра му. Той се объяви за независимъ князь на Пловдивската областъ и почна да нахлува въ Тракия. Тогава императорътъ намисли хитростъ. Прати да кажатъ на Иванка, че ще му даде земитѣ — да ги управлява отъ свое име, като го помоли да се срещне съ неговитѣ пратеници, за да уговорятъ всичко това. Иванко се измами. Той отиде на уреченото мѣсто. Но тамъ го уловиха, сложиха му окови и го отведоха въ Цариградъ.

Императорътъ го посрещна гордо и му рече студено: „Ако ти обичаше своята страна повече отъ себе си, бихъ ти простилъ. Но ти блѣнувà цѣлъ животъ за корона и величие, макаръ че главата ти бѣ глава на робъ, а душата ти — малка и коварна. Ти измами своя прѣвъ господаръ и го уби. Сетне излъга мене, като поиска да отнемешъ земята, що ти дадохъ да управлявашъ отъ мое име. На измѣнника не е дадено да живѣе!“

И той заповѣда да го убиятъ.

Николай Райновъ